

ЛУИЗ МИШЕЛ
ЧЕРВЕНИ КАРАМФИЛИ

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

I

*В ония времена се сбирахме сред здрачни
места, със гняв, че свободата ни отне
човекът на декември; бяхме мрачни
като животни за клане.*

*Империята свършваше. Не се свенеше,
с убийства служеше си той окървавен,
ала в простора „Марсилезата“ звучеше
и всеки изгрев бе червен.*

*И често пеехме, когато бяхме сбрани,
сърцата ни туптяха в такт със песента.
На оня, който бе подхванал песента ни,
понявга хвърляха цветя.*

*Възраждайте се, о червени карамфили,
за да се знаем, ний ви носехме без страх;
ще ви поемат други, с по-големи сили —
победата ще е за тях.*

II

На Т. Фере, осъден на смърт

*Когато, братя мои, ме покрие
пръстта на гроба черен и студен,
хвърлете за последен поздрав вие
червени карамфили върху мен.*

Под императорския гнет, помнете,

*пробуждахме протест, неудържим —
усмивката на туй червено цвете
ни казваше, че ще се възродим.*

*А днеска в тъмнината на затвора,
червено цвете, бодро разцъфни
и на осъдените смели хора
предай привет във тези мрачни дни*

*Кажки им, че страната ни любима
на бъдещето ще принадлежи;
че този, който власт в момента има
ще рухне пръв под своите лъжи.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.